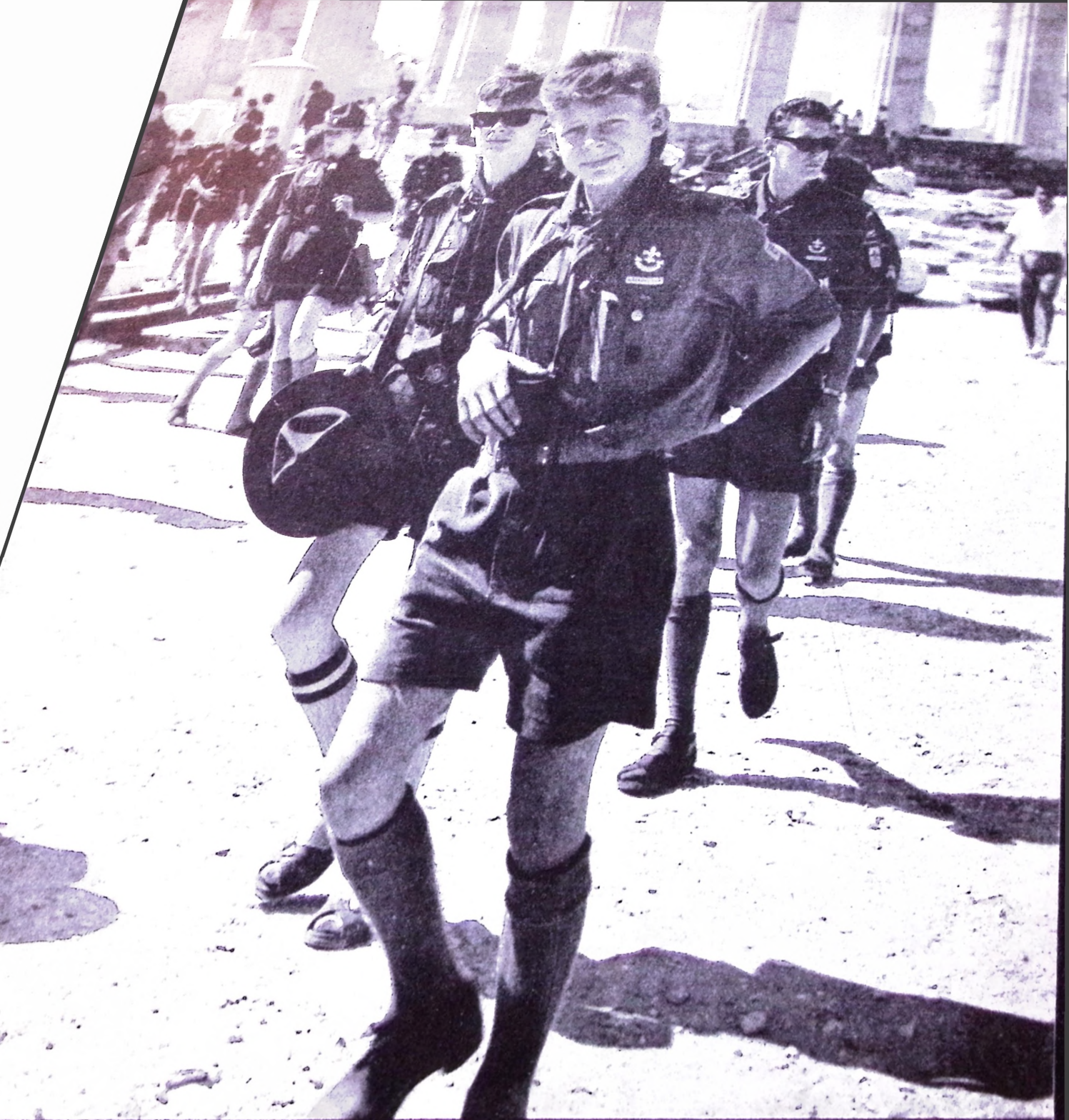




Spejdernes Magasin

47. årgang nr. 7

Oktober 1963



En moderne odyssee...



Jamboreen i Grækenland

AF MAGASINET'S UDSENDTE MEDARBEJDERE



En stille skøn sommeraften rullede spejdersærtoget af sted mod Grækenland, indeholdende det 660 mand store jamboree-hold. Humøret var i top lige fra starten fra hovedbanegården (der iøvrigt filmedes og bragtes i Aktuelt), for endelig var den dag kommet, man igennem eet år havde set hen til og sparet sammen til. Forbavsende hurtigt fandt man sammen i et helt normalt patrulje- og tropssammenhold i de 16 troppe, (halvdelen grønne, halvdelen gule), hvoraf holdet — foruden en færøsk trop — bestod. Ikke alle havde nået at lære hinanden at kende på forhånd, men det

havde man nu den lange togrejse til.

Grænsen passeredes ved midnattid, og da hjemlandets lys var forsvundet, gik man for første gang til ro i toget. Det var noget, man under turen fik megen færdighed i, og man kunne finde spejdere sovende på snart sagt alle mulige faconer. Nogle fristede tilværelsen i bagagenettene, andre lå i gangene og atter andre lavede veritable hængesøjler mellem nettene ved hjælp af redningsrebene. Nogle sammenstablede rygsække kunne også danne et relativt komfortabelt natteleje, og på denne måde bredte tyst-

heden sig snart over de 12 waggoner.

Da morgenen gryede var vi langt nede i Midt-Tyskland. Rejseruten gik over Hildesheim, Fulda, Augsburg til München. Nu skulle vi have kunnet begynde at ane alperne mod syd, så det var lidt af en skuffelse, at det blev overskyet og endda lidt småregn.

Salzburg.

Men da vi hen under aften ankom til Salzburg, var det stille, lunt og dejligt. Her blev vi modtaget af østrigske spejdere, som tog sig af vores indkvartering, bespisning m.



I dette nummer:

Forsidebilledet er fra jamboreeholdets tur til Grækenland og viser grønne og gule danske spejdere på Akropolis i Athen.

En moderne odyssee — jamboreen i Grækenland	122	Ulvesiderne: Junglenyt	135
Fra Gedser til Kap Morris Jessup — om Geodæisk instituts arbejde ..	140	Kim	136
Korttegningsopgaven	132	Spejdertidende	137
		Æressiden	139
		Fotokonkurrencen	139

Reportagen fra jamboreen er illustreret med fotografier af Vagn Fleischer Michaelsen og redaktoren samt med tegninger af forskellige jamboreedeltagere og fra det engelske spejderblad »The Scouters«.

m. Holdet deltes i 8 grupper, der overnattede og spiste hver sit sted. Tiden i Salzburg helt til næste aften var patruljernes egen. De fik udleveret penge til fornøden proviantering samt et forslag til en patruljevandring blandt byens seværdigheder. Både om aftenen og hele næste dag satte de danske patruljer deres præg på det østrigske bybillede. De tog tandhjulsbanen op til fæstningen »Hohen Salzburg«, gik på indkøb på grønttorvet, vandrede langs Salzachflodens rivende strøm, besøgte den imponerende domkirke eller gik på opdagelse i katakomberne.

Sidst på eftermiddagen samledes man atter ved banegården. Nu var det jugoslaviske vogne, man skulle indrette sig i for de næste par døgn. Til spejdernes udelte henrykkelse viste disse sig at være bedre end de danske og tyske vogne, der havde ført os hertil. Desværre var det hurtigt helt mørkt, så vi kunne ikke rigtig nyde alpernes majestætiske storhed og den evige is på topene omkring os, men vi fik da oplevet at køre igennem den næsten 9 km lange Tauern-tunnel. Ved midnatstid passerede vi den jugoslaviske grænse og fik omstændeligt gennemgået alle viseringerne, inden toget fortsatte gennem natten, og vi kunne gå til ro, hver på sin facon eftersom pladsen og omstændighederne tillod det.

Fra Mirabell-haven
i Salzburg.
»Hohen Salzburg«
i baggrunden.



Jugoslavien.

Sent næste formiddag nåede vi Beograd, hvor vi holdt lige overfor Orient-expressen, mens der udfoldede sig et farverigt folkeliv på perronen. Efter jugoslavisk (u)skik kørte Orient-expressen pludseligt, uden forudgående fløjten eller lukken døre, og vi oplevede en lille pige, der skrigende forsøgte at løbe efter sin mor langs det kørende tog, mens den lige så fortvivlede mor med magt måtte hindres i at springe af i farten. — Efter denne lille episode var det nemmere for spejderne at forstå forbudet mod at stå af toget uden særlig tilladelse.

I Beograd fik vi to spisevogne koblet midt ind i toget, og i disse fik vi dagens varme måltid. Ah. Det blev dog sent, før de sidste kom til, for spisevognene kunne kun tage 50 hver pr. gang, så det var godt, at patruljerne havde provianteret så grundigt i Salzburg.

Landskabet og befolkningen var nu for alvor blevet fremmedartet, så der var nok at se på. Henimod aften passerede vi Skopje, der på dette tidspunkt imidlertid blot var en station blandt mange andre for

os. Folk gik aftentur, og heden var trykkende (i alt fald for os). Mærkeligt at tænke sig, at kun 9 timer efter skulle store dele af byen ligge i ruiner og mange af dens indbyggere være dræbt. Men da jordskælvet kom, var vi langt væk og erfarede først om det langt senere.

Den jugoslavisk/græske grænse passerede vi i nattens mulm og mørke, og det var derfor først næste formiddag, vi kunne begynde at tage jamboree-værtslandet nærmere i øjesyn. Vi kørte bl. a. for foden af det imponerende Olympos-bjerg og passerede mange små og større byer, og vi gjorde det første bekendtskab med det græske sprog og alfabetet, der begge forekom lige uforståelige. Landskabet var tørt og afsvedent, næsten trælost, selv fåreflokkene havde man måtte bygge primitive skyggepladser til. Vort lokomotiv brød iøvrigt sammen på en af stigningerne, så det var med tre timers forsinkelse at vi sidst på eftermiddagen endelig øjnede Akropolis i det fjerne.

Athen.

I Athen fordeltes holdet pr. bus til tre forskellige skoler, og vi fik fra starten et levende indtryk af den hårde og hasarderede korsel, der præsteres i den græske hovedstadstrafik. Efter at være blevet installeret var der tropsvise spisninger på restaurationer i centrum,



Vand var en mangelfare.
De modbragte jungur måtte ofte fyldes, — som her på Beograd banegård.



og alle patruljerne var ude at nyde den dejlige lune aften (30°) og skabe sig et første indtryk af Athen. Og det var dejligt ikke at skulle sove i et rullende tog om natten!

Næste dag var afsat til sightseeing i Athen. De 3 hold blev kørt rundt over de kolossale afstande (Athen har 1½ mill. indbyggere) i busser. Vigtigst var naturligvis besøget på Akropolis, der blev vist frem under kyndig vejledning. Propylæerne, Nike-templet, Parthenon og Erechteion blev snart velkendte begreber for de danske drenge, hvoraf mange både gennem skolen og ved selvstudium var blevet ganske velbevandrede i det mytologiske og historiske stof, der udgør Hellas' storhedsepoke. Prøv også bare at spørge dem om forskellen mellem doriske, joniske og korintiske søjler! — Nationalmuseet, der bl. a. rummer guldfundene fra Mykene, af lagde man også en visit, og den del af dagen og aftenen, der ikke blev anvendt kollektivt, havde patruljerne til på egen hånd at trave rundt i byens store og små gader og opleve det fremmedartede milieu. — Trods et totalt ukendskab hos alle spejderne til såvel græsk tale- som skriftsprog, og selvom kun de færreste grækere talte engelsk eller tysk, gik kontakten med grækerne over al forventning. Længe varede det heller ikke, før spejderne blev klar over, at ordene: »Dania — Anna Maria« var det rette sesam-lukdig-op til grækernes hjerter. — Landsmandsskabet med prinsessen skaffede også en gul patrulje adgang til kino-rummet, mens man om aftenen styrede de mange projektører, der spiller hen over Akropolis' bygningsværker, mens deres historie gennemgås over højtaleren på lydbånd.

Peleponnesturen.

Næste morgen startede hele holdet i 16 store busser på en fire dages rundtur på Peleponnes. Man delte kortegen i to halvdele, der gennemførte turen hver sin vej, men overnattede sammen i Olympia på andendagen.

Turismæssigt er der ingen tvivl om at disse fire dage blev turens højdepunkt, for vi kom rundt til så mange af de berømte steder og så så mange kønne landskaber, at vi fik et virkeligt indtryk af både det gamle og det nye Hellas. Samtidig kom vi i de mange små byer på Peleponnes rigtig i kontakt med befolkningen, og mangan en dansk dreng fik sig lært at prutte om prisen, når han skulle se på en souvenir til dem derhjemme.

Jamboree-holdet spadserede over broen over Korinther-kanalen og betragtede med ærefrygt den dybe slugt for et øjeblik efter at være opslugt af tempel-udgravningerne i Korinth. Man aflagde besøg på Mykene, Agamemnons stolte kongeborg med den berømte løveport og kongegravene, og i Epidaurus fik man lov at opleve det fænomenale ekko i amfiteateret. Man fik mulighed for at studere folkelivet i Nauplion, Tripolis og Patras, samt for at stå ved idrættens Mekka, stadion i Olympia. Endvidere fik man en strålende sejltur over den korin-



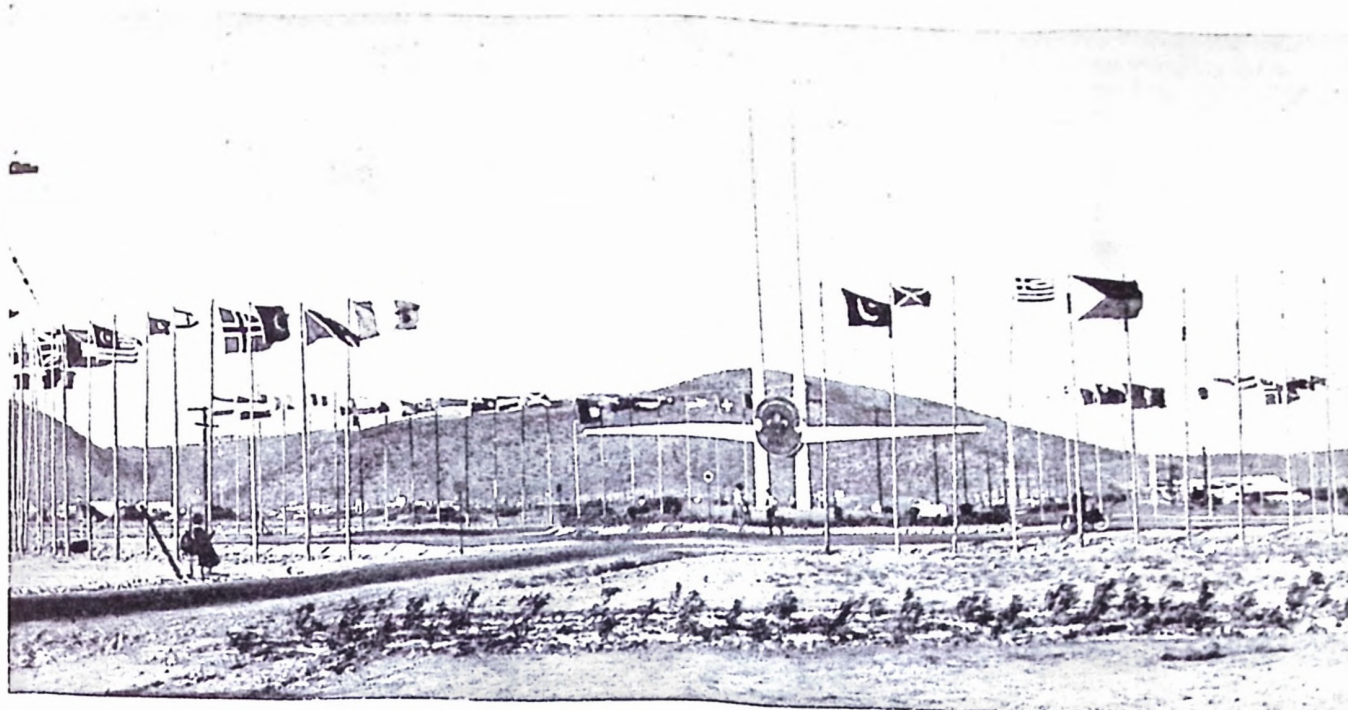
Luksus-spejdere? — Middag i spisevognen gennem Jugoslavien.

tiske bugt fra Aigion til Itæa, og sidst men ikke mindst besøgte man Delphi, med de smukke udgravede templer og stadion, hvorover ørne-ne sås svæve på udspilede vinger, som vogtede de over stedets hellige ro. Synd kun, at den ene halvdel af holdet på grund af forsinkelse fik alt for kort ophold på dette interessante sted.

Rundturen sluttede med, at man hentede al den tunge bagage i Athen og kørte direkte til Marathon, hvortil man for det ene holds vedkommende først ankom kl. halv to om natten.



De hvide lejrhuur kom frem, da temperaturen i solen krøb over de 40°. — her ved Apollontemplet i Delphi.



SLAGET VED MARATHON

For anden gang i verdenshistorien udspillede der nu en begivenhed af stor international betydning på den støvede Marathonslette. Men medens det i år 490 f. K. krævede et blodigt slag, før grækerne havde forjaget den langt større persiske invasionshær, så var der denne gang tale om et fredeligt møde mellem unge fra 80 forskellige nationer, der var kommet sammen for at lære hinanden at kende og for at lære af hinanden.

Et gigantisk arbejde var gået forud med at indrette den store slette til brugbar lejrplads for 14.000 spejdere fra alle jordens kanter. Græske ingeniørtropper havde slidt i mange måneder med anlægning af veje og opbygningen af brusebade, vaskepladser, toiletter m.v., og de græske spejdere havde sørget for, at opbygge hele det organisatoriske apparat, der nu engang er nødvendigt for at få sådan en kæmpelejr til at løbe rundt. Og det må siges, at de havde gjort det godt. De sanitære installationer i jamboreen var ganske simpelt »second to none«, og alle de mange arrangementer, proviantfordeling m. v. klappede uden andre vanskeligheder end dem, der nu engang nød-

vendigvis må komme, når så mange mennesker samles på eet sted, og de så ikke engang altid er i stand til at forstå hinandens sprog.

Scout higher and wider.

Dette var lejrens valgsprog, og det gik som en rød tråd igennem talerne ved lejrens åbning den første aften. — Kronprins Konstantin, der er græsk spejderchef, holdt selv åbningstalen, der endte med, at han med en fakkel overbragt ham af en philippinsk spejder, symboliserende

den forrige jamboree i Makiling Park, tændte Marathon-jamboreens ild, 11 fakler, en til hver underlejr, og med håbet om at jamboreedagerne ville vende tilbage til deres respektive lande som korstogsridere for freden og en bedre verden, erklærede den 11. verdens jamboree for åbnet.

Prinsesse Anne Marie, der på dette tidspunkt endnu opholdt sig i Grækenland på ferie, overværede åbningen og underholdt sig med flere af de danske spejdere.

Åbningshøjtideligheden afsluttedes med et kæmpemæssigt fyrværkeri, der var virkeligt imponerende.

Marathon-løbet.

Sejren ved Marathon blev i sin tid meddelt i Athen ved at en løber bragte budskabet frem. På samme måde underrettedes Athen og derefter den øvrige verden om jamboreens åbning gennem overbringelsen af en depeche til Athens overborgmester.

Hvert af de deltagende 80 lande stillede en spejder til rådighed, der løb 500 meter af strækningen til Athen med budskabet og videregav det til næste mand og næste nation. For Danmark deltog (på sin 18 års fødselsdag) Anders Uhrenfeldt fra Nørrejske division.



Marathon-løbet afsluttedes med, at Athens borgmester læste budskabet højt for tilhørerne, efter at han havde fået det overrakt foran den ukendte soldats grav på Syn-tagmapladsen i Athen.

Subcamps m.v.

Jamboreen var delt op i 11. underlejre, der hver bestod af 30 troppe. Disse sub-camps lededes af en stab bestående halvt af grækere, halvt af folk fra et af de lande, der tidligere havde haft jamboree. Danmark stillede således med halvdelen af ledelsen i sub-camp Ægeis. — Der var en eller flere danske troppe i hver eneste sub-camp, da det danske hold var et af de allerstørste i jamboreen, men nationerne var iøvrigt splittet op troppsvis og delt ud, således at der var skabt de bedst mulige betingelser for, at spejderne bare indenfor underlejrens område kunne komme i kontakt med en masse forskellige nationaliteter.

Madlavning foregik på nogle keramik-trækulsovne, vi fik udleveret. Hver patrulje fik to, men de viste sig meget hurtigt at revne eller brænde sammen; måske fordi vi ikke forstod at benytte dem rigtigt. Men de praktisk anlagte patruljer fandt hurtigt ud af at ælte ler og bygge veritable komfurer ud af de revnede ovne, eller også at grave dem ned i jorden med et vindfang foran. — Sværere var det sommeti-

Kronprins Konstantin og prinsesse Anne-Marie ankommer til åbningsparaden.



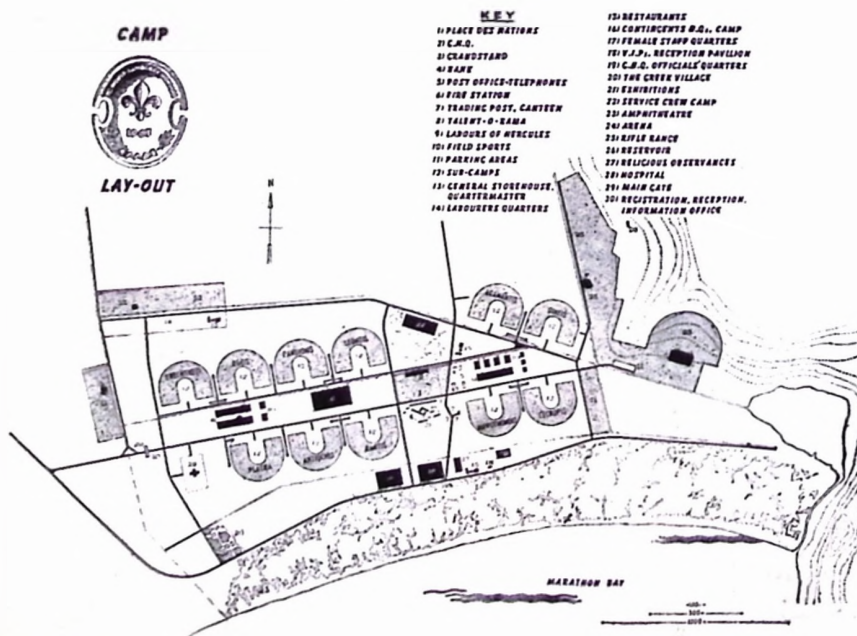
der at få den udleverede mad tilberedt på en metode kendt fra de hjemlige strande, men hvad ... der var jo ingen der havde lovet os hakkebøf, så man gik i gang med den uvante mad med krum hals. — Drikkevandet var et helt kapitel for sig. Det alm. vand i hanerne rundt omkring på lejrplassen var ikke drikkeligt, i alt fald, hvis man ikke ville risikere tynd mave, og i stedet udleveredes der vand på flasker. Man kan tænke sig til de bjerge af vandflasker, der skulle til for at dække behovet, når temperaturen konstant var over 30° i skyggen. Grækernes forhånds vejr-

beretninger holdt nemlig stik: sol hver dag fra morgen til aften, og ingen regn. Det var en kolossal overraskelse, da der endelig på jamboreens næstsidste dag dukkede nogle enkelte skyer op, og der faldt ialt 17 regndråber.

Det var derfor nærmest dejligt, at der mod forventning blæste en strid blæst over Marathonsletten de fleste dage, thi uden den havde vi sikkert følt heden adskilligt mere tryk-kende. — Men blæst eller ikke blæst, så havde patruljerne nu alligevel god brug for de udleverede solsejl, for der skulle absolut skygge til, ikke mindst midt på dagen, for at man kunne føle sig godt tilpas.

Epathlon Daphnis.

For første gang i jamboreernes historie var der indført en slags duelighedstegn, en lille plade med en indstøbt laurbærgren. Den kunne erhverves af enhver spejder, der udførte 5 af 8 nærmere betegnede opgaver i løbet af jamboreen. Disse





opgaver bestod i så forskellige ting som at deltage i wide game, i en organiseret sportskamp, i »olympiadedagen«, i en slags forhindringsløb, optræde i Talent-O-Rama'et, besøge de nationale udstillinger, bade mindst 5 gange i løbet af lejren eller spise ude hos en patrulje af fremmed nationalitet.

Det blev meget populært at forsøge at nå 5 af disse punkter, og i alt fald så godt som alle danske spejdere nåede det. Succes'en for *Epathlon Daphnis*, som mærket blev kaldt, blev så stor, at den kom helt bag på arrangørerne, der til sidst ikke havde mærker nok, men måtte love at lade lave nogle flere og sende dem til de respektive lande til de drenge, der i første omgang måtte gå skuffede bort.

Et af punkterne var som ovenfor nævnt en slags *udveksling af middagsgæster* mellem drenge fra to forskellige patruljer. Mens man selv

spiste hos en fremmed patrulje, havde denne en mand som gæst hjemme i ens egen patrulje.

Dette var et af jamboree-organisatorernes helt geniale indfald, for det skabte virkelig kontakt mellem nationerne, og det blev snart daglig kost for tropsførerne at høre bemærkninger som: »Jeg skal spise ovre hos araberne i dag« eller »Vi får får for resten en japaner til middag i morgen«. — Når maden så var spist, var der jo rig lejlighed til at udveksle mærker eller fortælle om hinandens respektive lande og levevis.

Wide Game – eller: skaf dig 11 nye venner.

En anden af jamboreens nye gode ideer var den såkaldte wide-game, der gik ud på, at alle jamboreens spejdere på et givet signal styrtede ud af deres egen sub-camp for at finde en kammerat fra et andet land og fra en anden sub-camp, sam-

men med ham finde en tredje nationalitet fra en tredje subcamp o.s.v. Efterhånden som drengene fandt sammen i grupper, skulle de skrive deres navne og adresser på hinandens kort, således at de bekendtskaber der på denne måde blev sluttet, kunne fortsætte i fremtidig brevveksling m.v.

Knapt havde startskuddet lydt, før en veritabel sandstorm rejste sig af støvet fra de titusinde ivrige fødder, der nu kom i gang. I begyndelsen var det let nok at finde nye emner til sit »hold«, men nåede man op på 5 eller 6, begyndte det straks at blive sværere. Så måtte det være en trøst, at bare man var 6 kunne man få det krydset af på sit *Epathlon Daphnis* kort.

Cirka fem kvarter efter starten præsenterede den første sammen-



satte patrulje på 11 mand sig for dommerne. De tog hinanden under armene og gik frem mod dommerbordet, mens de vendte deres kort om, således at bogstaverne på bagsiden blev synlige. Der stod så: **NENIKHKAMEN** d. v. s. »vi har sejret«, det samme som Marathon løberen råbte, da han nåede Athen med sejrsmarskaden over perserne.

På det vindende hold var der en dansker: *Niels Dyhr Larsen* fra Frie Fugle, Axelstad division. — Foruden Niels bestod holdet af en hollænder, en finne, en svensker, en amerikaner, en græker, en syd-rhodesier, en italiener, en franskmænd, en new zealænder og en spejder fra Kuwait.

I sandhed internationalt.



Labours of Hercules.

En anden yndet opgave til Laurbærduelighedstegnet var de såkaldte Herkulesarbejder, en slags feltbane med 12 forhindringer, såsom at passere et plankeværk, svinge sig i tov over grøft, kravle gennem ophængte bilringe o.m.m. Banen skulle gennemløbes af et ti mands hold, men der blev ikke taget tid, så det var blot et spørgsmål om at gennemføre eller ej. — I blæsten og sandet var det en snavset spejder, der kom ud af Herkulesarbejderne, men alle morede sig storslået.



Talent-O-Rama.

En anden nydannelse, som også blev en dundrende succes ved jamboreen var Talent-O-Rama'et. Det var her troppe, der subcampvis var i ilden. Ideen var, at hvert land og hver trop skulle have mulighed for at vise en eller anden ting, som var karakteristisk for det eller dets spejdersport, eller en aktivitet af den ene eller den anden art, som man var særlig dygtig til. Hver trop skulle »optræde« med et eller andet i Talent-O-Ramaet mindst een eftermiddag under jamboreen, og det var ikke småting, der blev vist frem her. Hør blot, hvad man kunne møde:

I små »båse« på 3×3 m viser irakske spejdere, hvordan man fletter tæpper hjemme hos dem, hollandske sospejdere forklarer om, hvordan slusesystemet og digerne fungerer, canadiske spejdere demonstrerer træfældning og hurtigssavning, arabere koger kaffe og uddeler smagsprøver, mens svenske viser primitiv madlavning og englændere forskellige former for tovværksarbejder. Samtidig er der optræden på den store arena af fol-

kedansere fra New Zealand, Kuwait og Syrien, mens danske spejdere demonstrerer rebspinning og italienerne opfører et større udstyrsstykke af historisk tilsnit. USA troppen optræder naturligvis som rødhuder med totempæl og det hele.

Verdens skikke og verdens spejdere i en nøddeskal. Jo, det var en god ide, og der var da også altid stuvende fuldt, når det »persiske marked« havde åbent.

Kongeparaden.

En af lejrens mest farverige begivenheder var, da kong Paul besøgte lejren og hilste på alle spejderne ved en stor forbidefilering på lejrens torv.

Kongen, der var i militæruniform, kom til lejren sammen med dronning Frederieke og kronprins Konstantin hen under aften. De modtoges af et detachement af spejdere fra alle de lande, der havde mere end seks deltagere i lejren, og kørte derefter forbi de opstillede spejdere, der stod nationsvis, hen til tribunen. Til tonerne af et græsk militærorkester svingede derpå alle kontingenterne op i marchorden med Afghanistan forrest og Grækenland til slut, hvorefter man marcherede forbi kongefamilien. Udfor tribunen svingede alle spejderne deres hatte over hovedet som hilsen til gæsterne, kun de turbanklædte



— Hvorfor det? Her er fint, hvis det regner.

hilste på sædvanlig måde. — Efter forbidefileringen marcherede kolonnerne op med front mod tribunen, mens fem spejdere, repræsenterende hver sin verdensdel overrakte kong Paul jamboreemærket. Australasien repræsenteredes her af en spejder fra New Zealand, Amerika af Mexico, Afrika af Nigeria, Asien af Thailand og Europa af en dansk KFUM-spejder.



Fra kongeparaden. Det danske hold med lederen J. Skotte Hansen i spidsen passerer tribunen.



Konstantin, Chief Scout of Greece.

Jamboreens mest omtalte person var så uden tvivl kronprins Konstantin, som under hele lejren var utrættelig til at gå rundt og besøge de enkelte troppe og overvære alle de større begivenheder, han kunne overkomme. Der er ingen tvivl om, at han tog sig sit hverv som spejderchef alvorligt, ligesom det Gilwell-woodbadge han fik overrakt ved Gilwell-gensynet udtrykkelig betonedes at være andet og mere end en æresbevisning; det var noget, kronprinsen ærligt havde slidt sig til som alle andre.

I det danske hovedkvarter fik Konstantin ved en lille højtidelighed overrakt det danske holds gaver, en kopi af en bronzealderdaggert og fra Grønlanderne et pragtfuldt Moskusokseskind.

Ved en anden lejlighed modtog kronprinsen en spejder fra hvert land sammen med deres hold-leder og underholdt sig lidt med hver af dem. Danmark var ved denne lejlighed repræsenteret af Lars Johansen, 1. Ulf Jarl i Brøndbyerne, mens det var Henrik Bechmann, 3. Charlottenlund, der var dansk repræsentant ved kong Pauls modtagelse af de enkelte hold ved en reception på slottet i Athen.

Optræden på Athens olympiske stadion.

En dag midt i jamboree-perioden drog en stor del af otte landes hold

til Athen i en speciel anledning, og iblandt dem var 160 danske spejdere. De skulle deltage i en stor opvisning om aftenen på det olympiske stadion inde i Athen. Det er bygget til olympiaden i 1896, er helt af marmor og kan rumme 70.000 mennesker. Herinde skulle Athenerne møde jamboreen, og det store stadion fyldtes til sidste plads med kongefamilien og det diplomatiske korps i spidsen. Efter en imponerende indmarch af samtlige jamboreens nationer fulgte opvisning fra Danmark, Luxembourg, Italien, Frankrig, U.S.A., Jamaica, Storbritannien og Japan. — Det danske

og broderskabets kærter i de store fyrskåle rundt omkring på stadions øverste rand. Et meget smukt syn i det stille, lune, dybsorte aftenmørke.

World Friendship.

Jamboreen havde således mange højdepunkter — vi har endda slet ikke omtalt søspejder- og luftspejderdagene eller grækerdagen 'Helleniki Imera' — men alligevel var det i Marathon som ved alle tidligere jamboreer de små, mindre formelle samkvem, der var det vigtigste. Wide Game og middagsudvekslingssystemet gjorde meget til en



hold optrådte med rebspinning og ungarske vandmænd, og programmet indledtes og afsluttedes med lurblæsning. De fleste af de andre lande viste et eller andet optrin med tilknytning til deres lands historie eller optrådte med folkedans. — Den meget stemningsfyldte aften sluttede med at alle fanerne samledes på stadions midte og jamboreesangen lød, hvorefter udmarchen fandt sted, efter at fakkeltænder, symboliserende de fire verdenshjørner, havde tændt fredens

international forbødning, og herudover var alle de sædvanlige midler i brug: gæstelejrball mellem to troppe eller lejrball, hvor hver spejder skulle medbringe en udenlandsk gæst, officielle receptioner mellem troppene i underlejerne o.s.v. For

(fortsættes side 133)

— Vi byttede lige over: min patrulje for hans.





Fotoflyvning over Ingletfield Land
Gengivet med tilladelse af Geodætisk Institut

Fra Gedser til Kap Morris Jessup

Geodætisk Instituts arbejde

tetsuddannede geodæter og cand. mag.'er (de er i Geodætisk Afdeling I og Seismisk Afd.) officerer med geodætisk uddannelse, landinspektører, ingeniører, opmålingsassistenter m. fl. (Geodætisk Afdeling II) og topografer, korttegnere, litografer, og trykkere (det er Topografisk Afdeling og Teknisk Afdeling).

Hertil kommer så staben af administrationspersonel, instrumentmagere, håndværkere m. fl. Alt ialt tæller instituttet en ca. 350 individer.

Instituttets hovedsæde ligger i hjertet af København, i Kristian Firlals gamle smukke Proviantgård, hvor tidligere flådens skibe fik deres forsyninger fra af proviant, takelage, krudt og kugler m.m.

Lad os aflægge bygningen en visit. Ad en stentrappe, der er blevet slidt af mere eller mindre travle fødder igennem 300 år, går vi op på første etage og hen ad den ca. 70 m lange gang. På dørene ud til gangen kan vi aflæse, hvad der arbejdes med indenfor: Der er kortsalg, der er hele administrationen, med direktør og sekretariat. Så er der Topografisk Afdeling, der har to sektioner: Topografisk Sektion og Fotogrammetrisk Sektion. Den topografiske Sektion sørger for korttegningsarbejdet, både i marken og på tegnestuerne — og det er kun en mindre del af sektionen, man fin-

der i Proviantgården. Den fotogrammetriske sektion udfører et andet meget betydeligt arbejde, et arbejde som man ikke havde drømt om ved instituttets fødsel i 1928. Det er den sektion, som besørger fotograferingen fra luften (flyveoptagelser) og som derefter kan tegne de fortræffeligste kort på grundlag af fotografierne. Kort der både viser topografiske detaljer og højdeforhold. Det er især kort over Grønland, denne sektion tager sig af.

Med hensyn til tekniske fremskridt siden instituttets oprettelse indenfor kortfremstillingsområdet, vil jeg lige nævne, at den mere

»gammeldags« tegneform med pen og ridsefjer nu er ved at blive afløst af gravering på plasticark eller på glasplader, samt at hvor man i gamle dage skrev stednavne og tekst inde på kortbladet med hånden, der fremstilles skriften nu ad mekanisk vej, på f. eks. stripping-film, som bliver klæbet på.

Nå, men lad mig ikke fortælle mig i detaljer, der bør kunne fortælles om på anden måde. Vi skal videre. Vi forlader første-etagen og går op på tagetagen. Her finder vi Teknisk Afdeling med dens trykkemaskiner og med det fotografiske atelier m. v. — alt hvad der hører til

overføringen af rentegninger til trykkepladerne.

Nu lagde I måske mærke til, at jeg ikke nævnte noget om de to geodætiske afdelinger, og at jeg sagde, at kun den mindste del af den topografiske sektion var i bygningen. Resten af instituttet har nemlig til huse ca.

6 forskellige steder i København — Det er jo noget, der virker fremmede på arbejdet, ikke sandt? — Men alligevel klarer man sig.

Det er imidlertid ikke nogen hemmelighed, at det længe har været instituttets ønske, at få lov til at bygge sin egen bygning, så man kan blive samlet.

Men instituttets arbejdsfelt er jo ikke indskrænket til kun at finde sted i København. Tværtimod, det er en vidtstrakt arbejdsplads. Fra Gedser til Kap Morris Jessup. Det er ca. 3300 km. Så der er jo noget at se til.

Hvert år ved forårstid udsender Geodætisk Institut en befaling for det arbejde, der skal udføres i marken i løbet af den kommende sommersæson.

I udkommandobefalingen for i år stod (i uddrag):

Geodætisk Afdeling I.

1. Tellerumtermålinger af udfyldningsnet i jyske og fynske I-ordens polygon.
- 2.—4. Tyngdemålinger i Jylland og Bornholm.
5. Tyngdenivellement i Jylland.

Geodætisk Afdeling II.

1. Grønland.
 - 1.1 Triangulation og fotopunktmåling på Østkysten.
 - 1.2 Måling af 22 byer på Vestkysten.



Geodætisk Institut i København



Kortmåling
i klitterne



2. Danmark.

- 2.1 Triangulation i Jylland.
- 2.2 Tårnrejsninger.
- 2.4 Vandstandsniellering (heriblandt Torshavn).

Seismisk Afdeling.

Etablering af seismografer ved Godhavn m. fl.

Topografisk Afdeling.

Kortrevision i marken:
4 cm kort i Himmerland.
1 cm kort — Sjælland.
Turistkort København.

Flyvefotografering.

Danmark — efter opgaver.

Grønland — skrå fotografering i Sydgrønland. Lodret fotografering i Nord- og Østgrønland.

Pladsen tillader ikke nogen nærmere skildring af de forskellige arbejder. Men du kan forstå, at for den, der gerne vil have et arbejde, hvor man får set sig om i landet, er Geodætisk Institut ikke det ringeste arbejdssted. Hvert år sender instituttet en stab på 75 mennesker ud for at tage sig af de forskellige opgaver. Disse mennesker tilbringer sommersæsonen under meget forskellige forhold. Nogle bliver i længere tid på den samme egn, andre flintrer fra det ene sted til det andet. Nogle kan tilbringe nætterne i ro og mag indkvarteret på en hyggelig kro eller hos en rar gård-

Fotopunktmåling på Grønland.

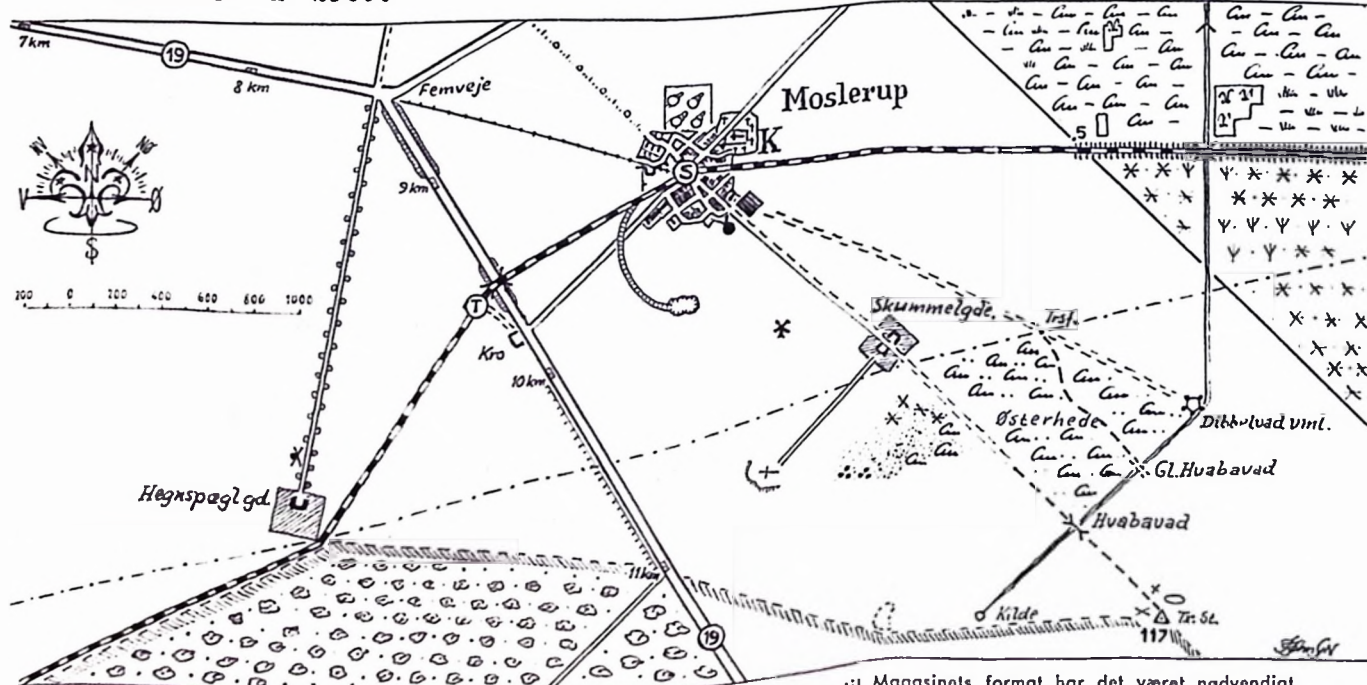


ejer, medens andre må ud på alle tider af døgnet for at kunne få de målinger, som opgaven kræver. Nogle bliver transporteret fra sted til sted i instituttets små kuttere i den grønlandske skærgård for under meget primitive forhold at stige til fjelds med instrumentet for at fastlægge punkter til brug for udtegningen efter flyveoptagelserne. Mulighederne er mange, og der er plads både for videnskabsmanden, for den praktiske måler, for tegneren og for håndværkeren.

Viggo F. M. Lunddah!

DANMARK 1: 20000

M 4711 MOSLERUP

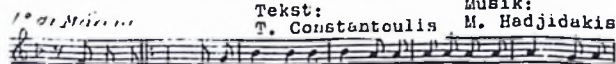


Her har I »løsningen« på korttegningsopgaven fra sidste nummer. — Af hensyn til Magasinets format har det været nødvendigt at fotografere »kortet« lidt ned.

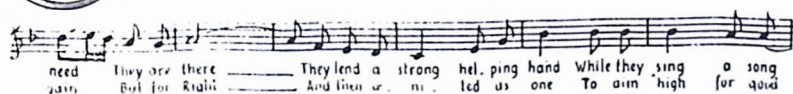


11TH WORLD JAMBOREE SONG

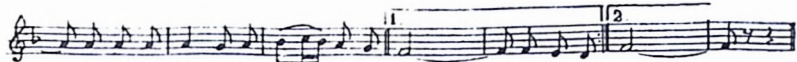
Tekst: Musik:
T. Constantoulis M. Hadjidakis



Quick to the call "Be pre-pared, com the Scouts to day You'll find where ever the
names for a way with a will to fight, Though not for lands or for



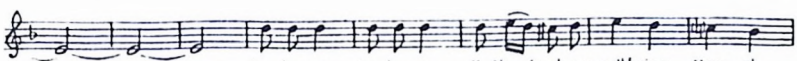
need they are there — They lend a strong hel-ping hand While they sing a song
gave But for Right — And then a mi-led us one To aim high for quid



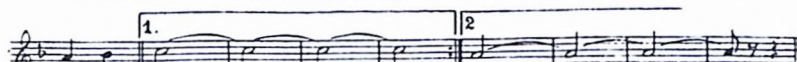
— And bring a bright smile to help — Things a long — They come from
And to scout Wi-de for World — Bro-ther hood —



Jam-bo-ree, Jam-bo-ree, all the Scouts are sin-ging hear their joy-ous song —
Jam-bo-ree, Jam-bo-ree, oright the sky ab-ove us As we march a long —



Jam-bo-ree, Jam-bo-ree, all the Scouts are gath-ring Now at
Jam-bo-ree, Jam-bo-ree, blue the sea be-fore us Here at



Ma-ra-thon — — — — — then — — — — —
Ma-ra- — — — — — then — — — — —

2)

When at the end of the day
We have worked and played
And while we think of the friends
We have made
We all shall sit side by side
In the peaceful night
And we shall sing by the camp-
fire light.



We all shall sing of the days
And the joys we shared
Then just before we go over the sea,
Once more we'll say
"Yia hara, Yia hara, hara".
Until we meet at the
Next Jamboree.

Chorus

JAMBOREEN

(Fortsat fra side 129)

slet ikke at tale om udvekslingen af mærker, uniformsgenstande m. v., der jo er jamboreernes særkende. Swopping eller »Tjainsch«, som den blev kaldt dernede på sletten, trivedes absolut godt, men er måske gået lidt væk fra tøjmærkerne og over til »vægtigere« genstande, bæ-

— Fuldførte ham Odysseus egentlig nogensinde den 1. classes vandring?



ter, metalmærker, turbaner og andet hovedtøj og den slags. — Man-



Siestaen fra kl. 14 til 16 var en nødvendighed i den stærke varme.



En patruljefører fra Sudan

gen tropsfører fik grå hår i hovedet, jo mere dagene gik, ved at se det internationale udseende hans el-lers så reglementerede trop fik. — Men sådan skal det jo være i en jamboree, og også i denne retning var den i Grækenland en kæmpe-succes.

Mit livs største oplevelse.

De 11 dage gik imidlertid hurtigt. og en skønne dag var det opbrud-dets time. Danskerne kunne endda ikke nå også at få afslutningscere-



Skopudserdrengene i Athen fjernede
Marathonslettens støv

monien med, men måtte entre busserne lige inden, for at nå det i Athen ventende tog. — Der var vist mange af os, der kikkede langt efter Marathon-sletten, da vi svingede ud af lejren, thi — som en lille gæv sønderjyde sagde: »Dette her har søreme være mit livs oplevelse«. I den henseende gav vi ham vist allesammen ret.

Hjemad fra langfartens eventyr

Om de tre dages hjemtur er ikke meget at berette, udover måske at vi alle var yderst interesserede, da vi passerede Skopje, hvor man tydeligt kunne se de store ødelæggel-

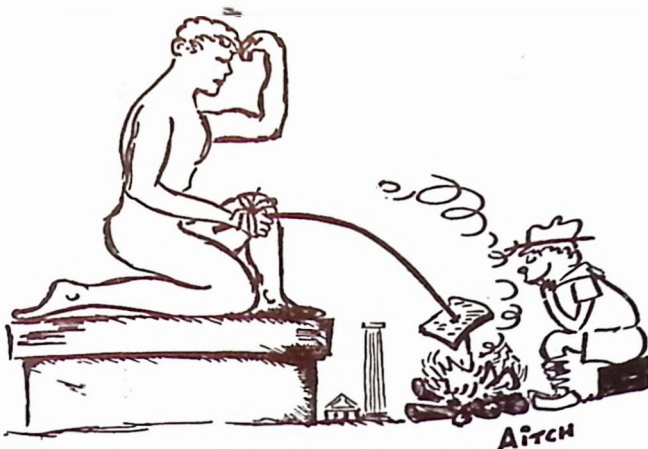
ser, som jordskælvet havde forvoldt. I Jugoslavien havde vi atter spisevogne på, men det blev også hjemturens eneste varme måltid, thi efterhånden oparbejdede vi en sådan forsinkelse (ca. 4 timer) at vi måtte stryge et planlagt ophold i München, nøjes med madpakker her og straks køre videre. På den måde vandt

vi en hel del af det tabte terræn ind igen, så vi kun var en time forsinkede, da vi nåede grænsen. Her begyndte afskeden, idet en stor del af holdet stod af, andre faldt fra i Fredericia, alle hilst med taktfaste råb og sang fra de tilbageblevne.

Hen på aftenen var vi alle hjemme i vore respektive byer og kunne påbegynde udpakningen og fortællingerne, »Jo, ser du — nede i Grækenland

Sandelig: Grækerne vandt også det andet slag ved Marathon!!! — men vi andre hjalp til!!!

Jokke.



Danskerne blev i jamboreen kendt for deres rebspinning — men der skulle megen øvelse til.



En af de danske lurblæsere.



Bagheera, Ronald Nielsen,
Moseflokket.
Sona, 8. Sundby flok.

MANEDENS VANDRINGER

14 ulve fra 3. Sønderborg flok.
6 ulve fra Frie Rovfugle, Toftlund.



Lyt her, oh ulve!

I husker alle, hvordan Mowgli levede sit liv i junglen, var ulv blandt ulve, var modig og stærk, hurtig og klog og på een gang frygtet og afholdt. Det var egenskaber, som hans hårde træning havde fremelsket, således at han tilsidst for alle i det frie folk stod som den, der bestemte, den, de gik til, når der var vanskeligheder i stammen.

Akela sagde ved Mowgli's optagelse til hans ulveforældre: »Før ham bort og opdrag ham som det sømmer sig for een af det frie folk!« Og — i sandhed — fatter og mutter ulv opdrog Mowgli, så han se-

nere selvfølgelig gled ind på den plads, der blev hans. Baloo og Bagheera og senere også Kaa oplærte Mowgli i mange af junglens færdseligheder — Baloo lærte ham jungleloven og mesterordet på alle dyrenes sprog, Bagheera lærte ham mod og hurtighed og Kaa omtanke og snilde, og sådan trænede Mowgli næsten umærkeligt gennem årene.

Således skal også I, ulve, stedse søge at dygtiggøre jer — således at I, når jeres tid kommer, kan klare de prøver, I stilles overfor. Så først får I en

god jagt, ulve!

Kim.

HVAD VILLE DU GIVE DYRENE?

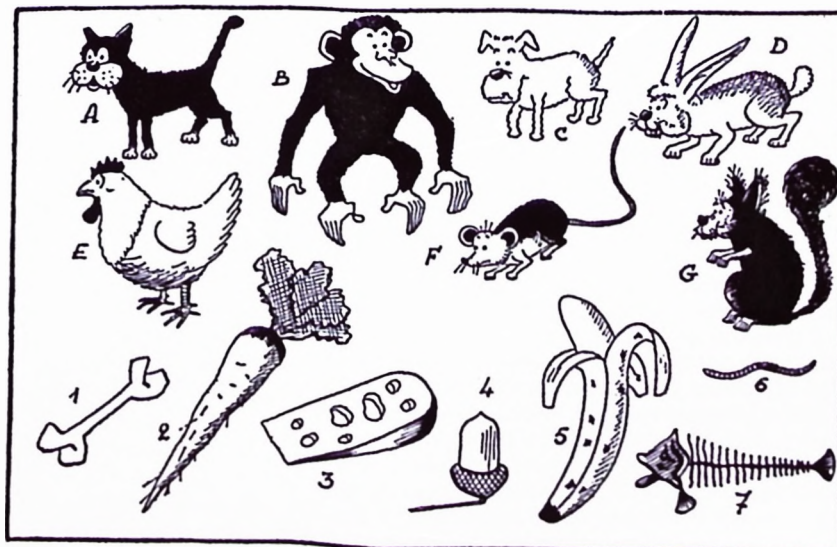
Hvordan ville du fordele bananen, kødbenet og de andre lækkerier, således at alle dyrene fik noget, de kunne lide?

Løsning:
A-7, B-5, C-1, D-2, E-6, F-3, G-4.

Mester Jacob på kinesisk.

Du har sikkert mange gange sunget om Mester Jacob på dansk, og din flokfører har måske også lært dig den på fransk. — Men du har i alt fald sikkert ikke hørt den på kinesisk. Derovre lyder den sådan: Lan zi jagar — lan zi jagar Nie swæi djaw — nie swæi djaw Tharmen sjen dzai dardung — tharmen sjen dzai dardung

Bing, bang, bung, —
bing, bang, bung.



KIM *alverdens lille ven*

Spojdarnas Magasin
bringer her
— med special tilladelse
fra Gyldendals forlag —
KIPLINGS historie
om Kim,
— illustreret af
ESKE

Eftertryk forbudt

Kim var en engelsk dreng. Han sad overskrævs på kanonen Zam-Zammah overfor vidunderhuset, som de indfødte kalder museet i Lahore. Skönt solen havde brændt ham så sort som nogen indfødt, skønt han helst talte de indfødtes sprog og omgikkes basarernes drenge som ligemænd — Kim var hvid, en fattig hvid dreng af de allerfattigste.



Kims mor, som havde været barnepige hos en oberst, havde giftet sig med Kimball O'Hara, som var fanesergent i et irsk regiment. Hun døde af kolera. Kimball O'Hara, Kims far, vendte ikke hjem med regimentet til England. Han havde fået arbejde ved Delhijernbanen og vandrede op og ned ad banelinien medbringende den tre års dreng med de meget vågne øjne. Ikke mange år efter døde også han. Han efterlod Kim tre dokumenter — det ene kaldte han »Til vitterlighed«, fordi disse ord stod skrevet under hans egen underskrift, og det

andet sit »Afmønstringsbevis«. Det tredje var Kims dåbsattest.

Han sagde gerne, at disse dokumenter engang skulle få en mand ud af lille Kimball. Halvmånen skulle som Kims tegn blive ophøjet mellem mægtige søjler. Selve obersten skulle til hest og i spidsen for det herligste regiment i verden tage sig af Kim — lille Kim, som fortjente en bedre skæbne end hans fars. Den kvinde, som efter faderens død tog sig af Kim, syede dokumenterne ind i en læderamulet, som hun bandt om halsen på ham.

Kim sad på kanonen Zam-Zammah og bearbejdede den med sine hæle. Så holdt han brat inde — for der om hjørnet kom en mand sjokkende, hvis lige Kim aldrig før havde mødt. Han var næsten tre alen høj og klædt i et skiddent stof. Ved hans bælte hang et skrivevøj og en rosenkrans, som hellige mænd bærer den. Han ansigt var gult og rynket.



»Hvem er det?« spurgte Kim sine kammerater. Drengene kunne ikke finde ud af det.

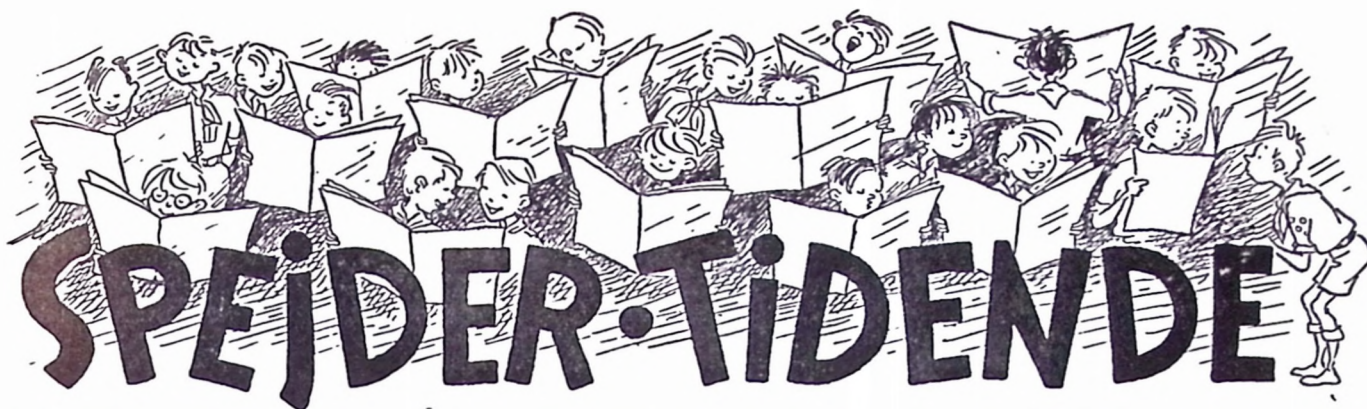
»Hvilken kaste tilhører du? Hvor er dit hjem? Er du kommet langvejs fra?« spurgte Kim.

»Jeg kom sidst fra Kulu, fra bjergene, hvor luften og vandet har friskhed og kølighed. Jeg er ingen kineser, men en mand fra Thibet, en Lama.«

»Han er ny og spændende,« lo Kim.

(fortsættes i næste nummer)





SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Stor-Århus distrikt afholder jamborette



Til dette års jamborette havde man valgt riddertiden som ramme om lejren. Alt var afpasset herefter: Hovedindgangen var en imponerende vindebro; lejrens var-tegn Sct. Georg og dragen, fremstillet som grenskulptur; lejrpladsen var med palisader og bannere; førerne samledes til råd som »ridderne omkring det runde bord«; den 4—8-sidede lejravis bar navnet »Dragens Nyheder«; jamboretens tre underlejr kaldtes »len« med navn efter de tre Århus-jamboretter; iblandt konkurrencerne fandtes såvel ridder-dyst for trop-

pene som en ridder-rally for ulvene på den store ulvedag, søndag; førercirkulærene kaldtes »fanfarer«; et særligt »fanfarekorps« m. trommer og horn og iklædt smukke Robin Hood-lignende dragter var uddannet; jamboretteledelsen (distriktschefen og divisionscheferne), lensmændene og nogle af »borgfruerne« fra flokførerlejren »Jomfruburet« var iklædt flotte dragter; lensmændenes »up til standard«-udmærkelser var tre kolossale »æressværd«; hejken havde form af en »herregårdshejk«; troppene havde anstrengt sig meget for at give alle lejrarbejder »ridderpræg«; ved et af lejrbålene opførtes et ridderspil og en enorm drage med en hel trop indeni gjorde nu og da lejr-gaderne usikre. Endelig var jamborettesangen med stavrim og nykomponeret melodi, der passede helt i stilen.

I alt deltog 21 troppe fra Stor-Århus distrikt, samt tre skotske, en engelsk, to tyske og to norske frændetroppe, ca. 25 flok-piger i kantinen og salgsboderne, eller ca. 625 beboere.

Lejrens højdepunkt blev vel nok »Herregårdshejken«, hvis idé var, at patruljerne blev sendt ud til seks store herregårde på Århus-egnen for som »kongens mænd« at skaffe oplysninger om godsernes beliggenhed, udbytte o.s.v., der ville sætte kongen i stand til ved hjælp af beskatning m.v. at stramme sit greb om de seks herremænd, der tænkte at forberede et oprør imod deres lensherre, kongen.

Den store besøgsdag, søndag, var i øvrigt præget af ridder- og spejdermæssige opvisninger, hvoriblandt naturligvis en spidstegt kalv på lejr-



torvet. Alt i alt en begivenhedsrig jamborette, der uden tvivl har givet spejderne mange spændende oplevelser at se tilbage på og mange værdifulde kontakter.

Høst.

Nye tropshuse.

De danske spejdere i Sydslesvig har overtaget en grund med et stråtækt bondehus ved floden Treene nær landsbyen Tarp. Foruden at være modedest for det lokale spejderarbejde, skal det nye hus, der ligger meget centralt i landsdelen, være spejderhytte for hele Sydslesvig.

Dyssegård-troppen i København måtte for godt et år siden opgive deres gamle tropshus, da der skulle bygges et gymnasium på grunden. Man fandt dog ved Gentofte kommunes hjælp en ny grund, hvor man nu har opført et splinternyt og dejligt hus, »Langdyssen«, der indviedes først på sommeren. Man var ved at blive hindret af byggestopet, men fik af boligministeriet lov til at gennemføre arbejdet som selvbyggere, og det er absolut et fremragende stykke arbejde, der her er udført.



Vikingesjamborette i Hærulf division

Imme Gram
ud for lejren.

Med bøffelhornfanfare, stor ofring til guden Thor, med kæmpemæssig vikingegilde over spidstegt gris og ægte mjød skænket i kohorn, startede Hærulf divisionen sin Vikingesjamborette ved Diernæs strand. Et festligt skue med alle danske og norske deltagere klædt i vikingedragt, og de øvrige syv deltagende nationer klædt i deres folkeklæder, ialt 500 spejdere.

Vejret var næsten hele lejren igennem solskin og varme, næsten Marathonagtig. En stor fordel for lejrvandbeholdningen var den fantastiske mængde colaer, som blev

drukket, nemlig 7.000 på en lille uge — foruden den mængde is vi konsumerede. En af de store oplevelser i lejren var togtet med vikingeskibet »Imme Gram« med dens 40 mands store besætning af skæggede og langhårede vikinger, frygtindgydende at se på, men ellers fredelige gemytter klædt i farvestrålende dragter; jeg følte det som et gys pludselig at være hensat til en sagnomsund tid. Med hævningen midtskibs og skibets hærdeede officerers brølende kommandoer, rorgængerens svulmende muskler hvilende støt på roret, strøg vi over

bølgerne for en hård bidevind, men ak efter en vending ind mod kysten igen måtte alle gribe årerne, og ro efter skipperens kommando o hæv og høj mod den stridende strøm, og hårde sø; denne tur tog 30 min. ud men 2 timer hjem. I lejren deltog også 40 søspejdere fra Holland, England samt Kolding og Middelfart. De danske søspejdere lærte de hollandske spejdere, hvad havsejladser, og iøvrigt udkæmpedes der gode kapsejladser. Så var vi til alle tider største vikingefejde, hvor det gjaldt om at finde og hjembringe til borgen en stor guldskat, og hvor blev der kæmpet på rigtig vikingemåner med enkelte drøje hug til de mest udfordrende vikingekæmper. Selvfølgelig var vi også på heik i det sønderjydske indland med overnatning i bivak for samtlige lejrens spejdere. Dette var noget ganske nyt for de amerikanske spejdere: at opleve en rigtig dansk spejderheik på primitiv vis, men de klarede sig bravt trods meget omme benmuskler ved hjemkomsten. En aften var vi til stor tattoo med såvel ægte skottedans som sækkepibemusik, her viste amerikanerne os en virkelig indianerdans, med trommernes dumpe klang, og dansernes vilde krigshyl. Hele tattooet sluttede med danske folkedansere. I lejren blev knyttet mange varige venskaber omkring de hyggelige lejrballer, hvor mange sprogarter hørtes. Da vi forlod lejren efter en uges store oplevelser, havde vi en spejder fra vor udenlandske frændetrop med hjem til et par dages besøg i et dansk hjem.

Luffe.

Aalborgjollerne.

Magasinet har tidligere fortalt om »Aalborgjollerne fra Struer«. De fem af fartøjerne, som søspejdertræningscenteret på Tornehage skal disponere over sammen med Holbæk søspejdertrop, er nu afleveret, og ligeså den ene til sø-troppen i Flensborg og de 3 til troppe i og omkring København. Samtidig er de både, der blev overflødige i Holbæk, da de nye ankom, blevet solgt til troppe udover landet. Korsør fik bl. a. 2 og 1 gik til Flensborg, mens Struer Sø tog sig af en. De nye både står i klar lak overalt, og det er virkelig godt kram, bådebygger W.K. Madsen i Struer her har leveret.



Husk den 6. Æter-jamboree d. 19. og 20. i denne måned.

Blokhytte til spejderne fra Danish Food Fair.

Aalborg kolonnen fik ved afslutningen af den store udstilling, Food Fair, overladt byggematerialer for 5000 kr. til opførelse af en blokhytte ved Dronninglund storskov. Det var materialerne fra »Odins hal«, en formindsket udgave af vikingeborgen Trelleborg. I denne hal optrådte Frederikssunds vikingerne under udstillingen. Det var Aalborg spejderne, der havde opstillet Odins hallen, og det syntes man altså fra arrangørernes side, at man ville sige dem tak for på en måde, der virkelig kunne mærkes, og så forærede man dem materialerne, da Food Fair lukkede.



»Speideren«, Norge.

Man taler om »blad-død«, men det kan i alle tilfælde ikke gælde om patruljeblade, hvis man skal dømme efter antallet af de blade som redaktøren stadig modtager fra patruljer landet over. — De sidste to eksemplarer er nogle af de flotteste, vi endnu har set, og stammer fra henholdsvis Hjørte-patruljen, Augustenborg trop og Pirolerne, Ermelund trop. Sidstnævnte, blad, der hedder »Spejderhatten«, er forøvrigt mere end et patruljeblad, for selvom det er Pirolerne, der laver det, indeholder det stof også for troppen og de andre patruljer. Begge blade beretter i stort udstyr om sommerlejrplanerne, og indeholder virkelig meget læseværdigt stof. Vi lykønsker de to energiske redaktører med resultaterne.

DYB DAVDE TIL TÆRES SIDEN

RIDDERE

5. Østerbro, København
PF Henrik Kiederquist
PF Henning Fuchs
1. Riisskov, Århus
Otto Thorup
3. Hellig Anders, Slagelse
Niels E. Jensen
1. Struer
SM Niels Mehlsen
SM Thomas Thomsen
4. Åbenrå
PF Peder Møller
PA Ole Ross
- Højberg-Skaade, Århus
PF Carl Frederik Caspersen
PA Arne Mygind

VÆBNERE

- Højberg-Skaade, Århus
PA Klaus Hansen
- Pioner, København
SM Niels Rasmussen
6. Århus
PF Sten Andersen
PF Jan Nielsen
5. Sønderbro, København
PF Verner Jensen
PF Jesper Madsen
1. Struer
Hans Henriksen
Anders Andersen
Ole Frandsen
Kjeld Kirkegaard
3. Hellig Anders, Slagelse
Claus Jensen
Bjarne H. Jensen
5. Østerbro, København
PA Sten Jørgensen
4. Åbenrå
PF Preben Nissen
7. Østerbro, København
PA Michael Rex
PA Søren Skov
- Valdemar Allerdag, Aalborg
PA Jens Mogenssen
PF Peter Olsen

1. KL. SPEJDERE

2. Ulf Jarl, Brøndbyerne
PF Niels Hansen
PF Lars Peter Poulsen
John Jensen
4. Åbenrå
PF Peder Møller
PF Preben Nissen
PA Ole Ross
3. Hellig Anders, Slagelse
Niels E. Jensen
Finn Nielsen

1. Struer
PF Gunner Skibsted
PF Thomas Thomsen
SM Eske Enevoldsen
SM Niels Mehlsen
5. Østerbro, København
PF Henrik Kiederquist
PF Henning Fuchs
PA Sten Jørgensen
1. Hvidovre
Leif Rasmussen
1. Riisskov, Århus
Otto Thorup
2. Guldborg
Bo Breumsa
Hans Henrik Jensen
Henrik Christensen
Ole Olsen
5. Sønderbro, København
PF Verner Jensen
PA Henrik Walbom
- Tors trop, København
PF Gunnar Lykke Nielsen
PA Peter Gulstad
John Pedersen
Allan Andersen
Stig Nielsen

AVANDRINGER

- 100 KM
Pioner, København
SM Kurt Madsen
SM Niels Rasmussen
1. Måløv
PF Find Hansen
PA Tonny Jakobsen
Jan Månsson
2. Ulf Jarl, Brøndbyerne
Niels Harms
John Jensen
- 90 KM
Pioner, København
PF Lars Harup
1. Måløv
PF Louis Holm
- 75 KM
Pioner, København
PF Rene Jensen
PA Frank Dreie
Tom Jacobsen
- 60 KM
A-trop, Sydfyn
Hans Caspersen
Aage Hansen
Leif Jensen
Peter Hansen
2. Sønderbro, København
PF Jens Peter Petersen
PF Kjeld Nørdentoft
PF Stig Christiansen
PA Flemming Rasmussen
PA Svend Ulstrup
Knud Lauridsen
Gert Gjertsen
Tommy Klinskov
2. Århus
PF Mogens Jentz
PA Finn Andersen
Hans Ringgaard
Ivan Petersen
SM Klaus Bergström
- Dyssegården, København
Jens Olsen
Ole Enderslev
Flemming Tarp
1. Fredensborg
Poul Bybjerg Jensen
1. Augustenborg
Mogens Nielsen
Aage Nielsen
Flemming Jensen
Flemming Juncker
Steen Meier
Egon Christensen
7. Odense
PF Janus Mortensen
PF Søren Dall
Ebbe Hansen
Steen Gernike
1. Riisskov, Århus
Jens Elbrond
Jens Peter Møller
Carsten Dorph Jensen
Jens Nielsen
Lasse Hansen
Jørgen Matthiesen
Peter Hansen
- Sct. Jørgen, Svendborg
PF Jens Andersen
Lars Tholander
Anders Jensen
Erik Nielsen
1. Grindsted
Preben Madsen
Carsten Tarp Hansen
Niels Eli Sørensen
Preben Mikkelsen
Jørgen Krejberg
Svend Aage Nielsen
Poul Erik Petersen
1. Brande
FP Per Rix
1. Hellig Anders, Slagelse
PF Ole Silbye
Peter Silbye
Hans Tørsbøl
1. Køge
Jan Færgemann
Jens Erik Larsen
1. Frederikshavn
Keld Larsen
Frands Ejning
Jens Ejning
Finn Jensen
Jens Højbjerg
Frank S. Pedersen
Mogens Madsen
- Hollovad
Peter Nielsen
Paul Christian Jørgensen

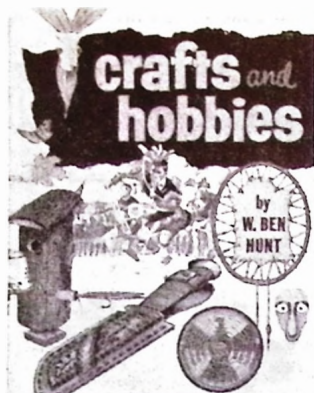
Redaktionen sluttet 25. august

FOTOKONKURRENCEN

Husk at sidste indsendelsesfrist er den

15. oktober

Se iovrigt maj-nummeret af Spejdernes Magasin



CRAFTS and HOBBIES

Ny »Golden book« af samme forfatter som »Indian Crafts and Lore« og i samme udstyr. 112 SIDER I FARVER, indb. 17,00

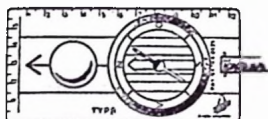
INDIAN CRAFTS AND LORE

kan atter leveres, indb. 17,00



BERGANS RYGSÆK MED MEIS

Spejder	96,00
Herre	105,00
Ekspedition - 2 lommer	128,00
do. m. læderbund	151,00
Ekspedition - 3 lommer	145,00
do. med læderbund	168,00
KIT-KAT RANSEL	97,00
SPEJDER RANSEL	58,50
Rover ransel	77,00



SILVA-kompas

Skolekompas	10,50
Type 3 med lup	19,85
Type 1 med lup	38,50
Type 15 armé med spejl	52,75

Spejdernes Magasin

Red.: Kontorchef J. Tvergaard
Øster Søgade 112, København Ø. - Øbro 38

Spejdersport

Red.: Lektor Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Søra

Begge blades ekspedition: Korpskontoret

Korpskontor

Frydendalsvej 32, V. Telf. VE 3666 - VE 3650
Kontortid: 8-16, Lørdag lukket

Når det bliver koldt

er det rart med et par lune bukser. Vi har korte bukser i jernbanefløj og Wilson-stof (45 % uld og 55 % polyester). Fra 1. november er det reglementeret med KNICKERS.



livvidde 60 63 66 69 72 75 78 vks.

KORTE BUKSER af

jernbanefløj -

marineblå el. spejderkhaki

23,50 24,50 25,50 26,50 27,50 28,50 29,50 37,00

Wilson bukser med foer

45 % uld og 55 % polyester

39,50 41,00 43,50 45,00 46,50 52,00

KNICKERS

alle med helfoer

marineblå, fløj

36,00 38,00 40,00 42,00 44,00 46,00 48,00 60,50

spejderkhaki, fløj

40,00 42,00 44,00 46,00 48,00 60,50

Wilson

45 % uld og 55 % polyester

58,50 60,50 62,50 64,50 66,50 79,50

SKIBUKSER

med helfoer

marineblå »Holmens«

42,50 43,50 44,50 45,50 46,50 47,50 48,50 58,00

LANGE SØSPEJDERBUKSER

marineblå »Holmens«

43,00 44,00 45,00 46,00 47,00 58,50

SPEJDER-ANORAKKEN

NU - tidens overtøj

Drengestørrelse 8	44,50
Drengestørrelse 10-12-14-16 ..	49,50
Juniorstørrelse 4-3-2	54,50
Voksenstørrelse 1-0-00	59,50
Voksenstørrelse 000 - 0000	64,50

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K. . Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Danmarksgade 3
Telf. (081) 3 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger